

[Oluf Pedersen.]

præsentanter for Danmark, og derfor skal de ikke melde sig, hvis det ikke er deres faste Overbevisning at gøre en Indsats. Jeg tror det er vigtigt, at der melder sig unge Mænd af den rigtige Kvalitet. Det er Mandfolk, der er Brug for. De kan komme til at gøre Tjeneste i hele det britiske Imperium, i Bagindien, Japan, Kina og flere Lande.“

Efter dette optræder selve vort Lands Forsvarsminister som Hvervningsagent for et fremmed Land. Det er vist noget ganske uhørt i Verdenshistorien, selv naar det gælder allierede Lande, og efter at en Krig er afsluttet. Tilmed i en Tid, hvor Landet er besat af fremmede Tropper fra flere Lande. Jeg kan ikke se, at den Ret, Hærloven meddeler Forsvarsministeren til Afvigelse, giver Adgang til Tvangsudskrivning af Mandskab til 18 Maaneders Tjeneste ved Besættelsen af Tyskland. Her burde en Lovændring til. Men Hvervningen af frivillige til et fremmed, om end venligt sindet Land maa jeg anse for stridende mod den Borgerlige Straffelov, som ogsaa maa gælde for Forsvarsministeren, og derfor rejser jeg Spørgsmaalet: Hvorledes forener Ministeren sin Opfordring til Hvervning med Straffelovens § 128?

Forsvarsministeren (Ole Bjørn Kraft):

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens Forespørgsel til mig viser endnu en Gang, hvor uheldigt det er, at der ikke i Tingets Forretningsorden er en Mulighed for gennem Spørgetimer at kunne rette Forespørgsler til Ministrene. Vi har fra konservativ Side mange Gange ønsket en saadan Bestemmelse indført. Nu er det altsaa nødvendigt for det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen at stille en saadan Forespørgsel, medens det eneste naturlige havde været i ganske almindelig Spørgform at stille det Spørgsmaal, som det ærede Medlem her har rettet til mig om, hvorledes jeg kan forene Hvervningen her i Landet til engelsk Militærtjeneste med Bestemmelsen i Straffelovens § 128.

Det ærede Medlem gik i sin Tale noget uden for Forespørgselsens Ordlyd og rejste jo en Række andre Problemer end dem, som Forespørgselen omfatter. Jeg ved ikke, om det er rigtigt paa det nuværende Tidspunkt at tage en Diskussion om alle disse Spørgsmaal, men jeg vil gerne i Anledning af det, det ærede Medlem har sagt, sige, at Baggrunden for Regeringens Beslutning om Deltaelse i Besættelsen af Tyskland er den Betragtning, at Danmark skal være med til at bære Efterkrigstidens Byrder sammen

med de allierede Nationer, der har kæmpet ogsaa for os, og som har bragt meget store Ofre, for at Friheden kunde komme til vort Land, og for at Friheden i det hele taget kunde komme til Europa. Ogsaa vi har i Besættelsens tunge Aar bragt vore Ofre, haft vore Lidelser, men vi maa indrømme, at de har været smaa i Forhold til de Ofre og de Lidelser, som vore allierede har haft i alle de lange Aar, hvor de mod den uhyre tyske Krigsmagt kæmpede sig frem til Sejren, til den Sejrr, som ogsaa blev vor Sejrr. Nu har den engelske Ungdom været i Felten i 5—6 Aar og har bragt tunge Blodofre; den engelske Stat og ogsaa det enkelte Menneske i England har bragt store økonomiske Ofre. Vi er allierede med England, vi nyder godt af, vi lever paa den Indsats, som her er blevet ydet. Det er da naturligt, at ogsaa vi, som er med i De Forenede Nationers store Familie, vil være med til at bære de Vanskeligheder og de Byrder, som Tiden bringer med sig, og som Sejren har bragt med sig, og en af de store Byrder, som hviler bl. a. paa den engelske Nation, er Forpligtelsen til at opretholde en Besættelsesstyrke i Tyskland.

Det er da ud fra denne Betragtning, at hele Regeringen uden Undtagelse, som et Vidnesbyrd om, at vi mener det alvorligt med vort Medlemsskab i De Forenede Nationer, at vi anerkender de Forpligtelser, vi har, har erklæret, at vi var rede til med den Styrke, som har været omtalt, at deltage i Besættelsen af Tyskland, og jeg kan ikke forstaa, at der fra nogen Side skulde kunne rejses Indvending derimod. Det er en helt naturlig, instinktiv Pligt, vi ved denne Lejlighed opfylder, og vi vil være i Stand dertil, uden at jeg tror, at det i øvrigt vil medføre uovervindelige Vanskeligheder. Jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen i sin Omtale af disse Spørgsmaal har brugt det Udtryk, at vi endnu var besat af fremmede Tropper. Jeg synes, at det var urigtigt, at det ærede Medlem brugte det Udtryk i den Forbindelse, hvori han brugte det, og jeg er overbevist om, at han ikke giver Udtryk for den naturlige Følelse, der hersker i Landet over for den engelske Stat.

Om Hvervningen skal jeg oplyse følgende: Medens Krigen gik for sig og vi var enige med de Allierede, strømmede det ind baade til Udenrigsministeriet og Krigsministeriet med Anmodninger fra unge Danske, som ønskede at melde sig til Kampen i Erkendelse af, at den Kamp, der førtes, ogsaa var en Kamp for os, og det var da ganske naturligt for Udenrigsministeren og mig, at